

[Gottschalck-Hansen.]

befolkningsgruppe, er der ikke fra myndighedernes side udvist noget initiativ for at imødekomme et naturligt krav om lettelse i ejendomsbeskatningen for de mange, der — ikke mindst i omegnskommunerne — rammes meget hårdt af den afgiftspligtige grundværdistigning. Da denne beregnes ud fra to værdiansættelser, der begge hviler på et skøn, hvor usikkerhedsmomentet selvsagt må være en realitet, vil den afgiftspligtige grundværdistigning meget ofte bære præg af tilfældighed. Den omstændighed, at en- og tofamiliehuse er fritaget for nævnte afgift, gælder som bekendt kun, så længe en ejendom har samme ejer; men da der handles 8-9 pct. om året, betyder dette, at mere end 25 pct. af samtlige grundejere inden for den nugældende vurderingsperiode vil blive ramt hårdt og ulige af loven.

Selvfølgelig kan man diskutere, om en bopæl er et produktionsapparat, men en forudsætning for, at et sådant kan oprettholdes, er dog, at producenten har et sted at bo.

Ved den gældende lov om grundværdistigning pålægges store kredse af befolkningen en byrde på en livsfornødenhed og ikke — som det oprindeligt var lovens hensigt — på et spekulationsobjekt.

Jeg vil derfor anmode den højtærede finansminister om at interessere sig for dette spørgsmål og søge udvirket en lettelse i nævnte ejendomsbeskatning, således at det bliver muligt for beboerne i de af loven berørte områder at forblive i deres huse.

Finansminister *Kjeld Philips* svar (den 27. juni 1961):

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen spørger mig, om jeg agter at søge loven om beskatning af fast ejendom ændret, således at den afgiftspligtige grundværdistigning ikke som hidtil kommer til at hvile som en årlig byrde på ejendommen, men først kommer til udbetaling ved ejendomsalg.

Det af det ærede medlem rejste spørgsmål er ikke nyt, men har været drøftet tidligere, men man har hidtil ikke fundet, at man ved en hvilende grundstigningsskyld som den foreslåede opnår en hensigtsmæssig løsning af grundstigningsskyldproblemet.

Et af formålene med grundstigningsskylden er, at den stigende byrde på ejendommen skal medvirke til, at ejendommene overgår til den økonomisk gode anvendelse, der er forudsat ved vurderingen. Ved overgang til hvilende grundskyld vil dette formål ikke blive tilgodeset, idet ejeren, så længe han ikke afhænder ejendommen, kun vil have den tilskyndelse, der ligger i stigningen i de almindelige grundskatter til stat og kommune. Man må vel endda frygte, at den hvilende grundskyld vil kunne bevirke, at ejendommene længere end uden grundskyld forbliver under en tidligere, men nu i økonomisk henseende mindre god anvendelse.

Ved almindelig grundstigningsskyld skal køberen af en ejendom berigtige en del af købesummen ved overtagelse af den afgiftspligtige grundstigning. Er der således en meget betydelig grundstigning på en ejendom, f. eks. fordi den er udstykket fra et areal, der tidligere har været vurderet som landbrugsjord, vil det altså blive et relativt mindre beløb, køberen skal berigtige ved kontant udbetaling el. lign.

Går man over til hvilende grundstigningsskyld, hvor sælgeren ved salget skal indbetale til det offentlige den hele eller en væsentlig del af den i hans ejertid opståede grundværdistigning, må det formodes, at han i hvert fald vil kræve en så stor kontant udbetaling, at den dækker det beløb, han skal betale til det offentlige. For en køber uden den fornødne kontante kapital til rådighed betyder dette, at han i stedet for at overtage en afdragsfri 4 pct.s prioritet til det offentlige må skaffe det kontante beløb ved lån til væsentligt byrdefuldere vilkår.

Såfremt grundstigningsskylden overgår til at blive en byrde, der kun skal erlægges ved ejerskifte, bliver den aldrig aktuel for ejendomme, der ikke kommer til omsætning, f. eks. fordi de ejes af et aktieselskab eller en anden juridisk person, og her vil endvidere afgiftspligten kunne omgås, hvis afhændelsen effektueres ikke ved salg af selve ejendommen, men derimod ved salg af aktierne i det selskab, der ejer ejendommen.

Jeg finder ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at søge loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme ændret som foreslået og må derfor besvare